

PROP DE VOSALTRES

Corpus i Càritas

Estimats diocesans:

Les dues paraules llatines que donen títol a aquest comentari són tan conegudes i repetides per tots nosaltres que no necessiten traducció. La primera es refereix al Cos de Crist i a tot el que Ell significa en la seva vida terrenal i la seva permanència amb nosaltres en l'Eucaristia. La segona fa referència a la caritat cristiana, distintiu de tot seguidor de Crist; és present d'una manera clara en els primers escrits dels Apòstols i continua present en la vida secular de l'Església. El que avui anomenem CÀRITAS és una institució que organitza d'una manera actual la caritat de sempre. I ho fa a nivell internacional, dins de cada nació, en la diòcesi i en cada parròquia; és una capilaritat que ajuda a comprendre i acceptar a tots els nivells l'exigència del manament de Crist. Cap cristià pot al·legar ignorància, tots coneixen el servei de la seva missió.

En aquesta festa s'uneixen les dues dimensions essencials de la vida cristiana: la presència i adoració a Jesucrist i la preocupació pels germans més necessitats. I també en aquests moments, tots els nivells de CÀRITAS fan una crida per implicar tothom en aquesta tasca i per donar compte de les iniciatives i actuacions de l'últim any.

Reproduïxo a continuació el text introductori que presenta la nostra institució caritativa en la MEMÒRIA, en paper i en format digital, que es distribueix arreu:

És un gran motiu d'alegria i satisfacció donar a conèixer la MEMÒRIA que cada any presenta a la nostra societat, en nom de l'Església, la institució CÀRITAS DIOCESANA DE LLEIDA. Em sembla que

amb aquestes paraules no caldria afegir res més, perquè aquesta institució és molt coneguda per tots els estaments del nostre entorn i és molt valorada la seva actuació constant i efectiva a favor dels més necessitats i exclosos. Perquè, a més, les persones concretes que fan possible tot això, participen en molts centres parroquials atenent amb amabilitat els qui s'hi adrecen cercant ajuda, col·laboren amb altres institucions civils o es res-

ponsabilitzen del personal contractat i dels voluntaris d'aquesta empresa evangèlica.

La motivació de tots aquells que mouen les nostres Càritas rau, com explicava el papa Lleó XIV en una de les seves primeres intervencions, en l'amor i en la unitat. El Sant Pare ho afirmava amb convicció i el seu rostre transmetia seguretat i coherència. Molts oients aplaudien i se sentien propers i atrets per aquest missatge singular, sobradament conegut per tots nosaltres, i que condueix a Jesucrist, el qual ens interpel·la i ens compromet amb el seu manament d'estimar Déu i els germans, oferint aquest do com un servei autèntic a tota la societat. També queda clara la seva petició d'unitat, quan l'expressa en l'oració al Pare Déu, en els moments previs a la seva mort. És un missatge contundent que llegim en l'evangelista sant Joan.

Aquesta reflexió s'ajusta a la perfecció amb les accions que mostra aquesta MEMÒRIA que oferim a tothom en la festa del COS I SANG DE CRIST, on la caritat és elevada a la categoria d'infinít en l'amor de Déu; i es realitza diàriament per part del conjunt de persones vinculades a la institució caritativa de l'Església, a les quals agraïm sincerament la seva dedicació.

Que les paraules, les dades i les intuïcions reflectides compleixin amb l'obligació de retre comptes anuals a la comunitat eclesial i a tota la societat i, com a conseqüència, promoguin l'esperança de millorar el nostre entorn i la casa comuna de tota la humanitat com un do de Déu.

Rebeu una afectuosa salutació.

† Salvador Giménez Valls

Bisbe - Administrador Apostòlic de Lleida

NOTÍCIES

Josep-Lluís Serrano Pentinat, bisbe d'Urgell

La Santa Seu va fer públic, el passat 31 de maig, que el papa Lleó XIV ha acceptat la renúncia al govern pastoral de la diòcesi d'Urgell presentada per l'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives Sicília, quan va complir 75 anys, el 24 de juliol de 2024. Com a conseqüència, el fins ara bisbe coadjutor d'Urgell, Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, passa a ser de ple dret el nou bisbe d'Urgell, a tenor del cànon 409,1 del

Codi de Dret Canònic, i Copríncep d'Andorra, d'acord amb l'art. 43.2 de la Constitució del Principat d'Andorra.

Nascut a Tivissa (Tarragona) el 19 de març de 1977, fou ordenat prevere el 21 d'abril de 2002 i fou nomenat bisbe coadjutor de la diòcesi d'Urgell el 12 de juliol de 2024. Des d'aleshores ha pogut conèixer els feligresos de la diòcesi d'Urgell i del Principat d'Andorra.

CERCA DE VOSOTROS

Corpus y Cáritas

Queridos diocesanos:

Las dos palabras latinas que sirven de título de este comentario son tan conocidas y repetidas por todos nosotros que no necesitan traducción. La primera se refiere al Cuerpo de Cristo y todo lo que Él significa en su vida terrena y su permanencia con nosotros en la Eucaristía. La segunda se refiere a la caridad cristiana, distintivo de todo seguidor de Cristo; está presente de una forma clara en los primeros escritos de los Apóstoles y continúa presente en la secular vida de la Iglesia. Lo que ahora llamamos CÁRITAS es una institución que organiza de una forma actual la caridad de siempre. Y lo hace internacionalmente, dentro de cada nación, en la diócesis y en cada parroquia; es una capilaridad que ayuda a comprender y aceptar en todos los niveles la exigencia del mandato de Cristo. Ningún cristiano puede argüir ignorancia, todos conocen el servicio de su misión.

En esta fiesta se unen las dos dimensiones esenciales de la vida cristiana: la presencia y adoración a Jesucristo y la preocupación por los semejantes más necesitados. Y también en estos momentos todos los niveles de CÁRITAS hacen una llamada para implicar a todos en esta tarea y para dar cuenta de las iniciativas y realizaciones del último año.

Reproduzco a continuación el texto introductorio que presenta nuestra institución caritativa en la MEMORIA, en papel y en digital, que se distribuye por todas partes:

Es un gran motivo de alegría y satisfacción dar a conocer la MEMORIA que cada año presenta a nuestra sociedad, en nombre de la Iglesia, la institución CÁRITAS DIOCESANA DE LLEIDA. Me parece que con estas palabras no sería necesario añadir nada más porque esta institución es muy conocida por todos los estamentos de nuestro entorno y es muy valorada su actuación constante y efectiva en favor de los más necesitados y excluidos. Porque, además, las personas concretas que hacen posible todo ello, participan en muchos centros parroquiales atendiendo con amabilidad a quien acude buscando ayuda, colaboran con otras instituciones civiles o se responsabilizan del personal empleado y de los voluntarios de esta evangélica empresa.

La motivación de todos aquellos que mueven nuestras Cáritas radica, como explicaba el papa León XIV en una de sus primeras manifestaciones, en el amor y en la unidad. El Santo Padre lo afirmaba con convicción y su rostro transmitía seguridad y coherencia. Muchos oyentes aplaudían y se sentían cercanos y atraídos por este singular mensaje, de sobra conocido por todos nosotros, y que conduce a Jesucristo cuyo mandato de amor a Dios y a los hermanos nos interpela y nos compromete a los bautizados ofreciendo este regalo como un servicio auténtico a toda la sociedad. También queda clara su petición de unidad, cuando la expresa en la oración al Padre Dios, en los momentos previos a su Muerte. Es un mensaje tajante que leemos en el evangelista san Juan.

Esta reflexión se acomoda a la perfección con las acciones que muestra esta MEMORIA que ofrecemos a todos en la fiesta del CORPUS CHRISTI donde la caridad es elevada a la categoría de lo infinito en el amor de Dios; y realizada a diario por el conjunto de personas vinculadas a la institución caritativa de la Iglesia a las que agradecemos sinceramente su dedicación.

Que las palabras, los datos y las intuiciones reflejadas cumplan con la obligación de dar cuentas anuales a la comunidad eclesial y a toda la sociedad y, como consecuencia, promuevan la esperanza de mejorar nuestro entorno y la casa común de toda la humanidad como regalo de Dios.

Recibid un afectuoso saludo.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo - Administrador Apostólico de Lleida

L'Assemblea Diocesana rep el nou bisbe Daniel

El bisbe electe Daniel Palau es va dirigir per primer cop a la comunitat catòlica de Lleida amb unes breus paraules al final de l'Assemblea Diocesana, celebrada el 31 de maig a la Casa de l'Església.

El bisbe Daniel va dir que «l'Església és com una gran família de famílies, en la qual tots som diferents» i va lloar «la vitalitat» de l'assemblea de Lleida. Més de dues-

centes persones van compartir aquesta trobada anual, que en aquesta ocasió es va centrar en fer balanç de les conclusions del Sínode, a més de plantejar els principals reptes del proper any, que en bona part vindrà marcat per la nova direcció del papa Lleó XIV a l'Església universal, i del bisbe Daniel en el cas de la diòcesi de Lleida. Mons. Daniel Palau va demanar als fidels que preguin per ell i tam-

bé ha promès que farà el mateix per ells.

El bisbe Salvador, administrador apostòlic des de l'anunci del nomenament del nou bisbe electe, va saludar els assistents en la seva última assemblea al capdavant del Bisbat, i va destacar «l'important paper dels laics en el dia a dia de l'Església» i va subratllar que l'Assemblea serveix per «escollir i recollir les aportacions de tothom».

La coordinadora del Foro Internacional de Acción Católica i experta en el Sínode, Eva Fernández, va pronunciar la ponència de la jornada, mentre que l'animadora de comunitat Montse Sánchez va presentar un resum d'allò que s'havia previst en l'Assemblea de 2024 i que s'ha pogut dur a terme al llarg d'aquest any pastoral.

Església Jove comença a planificar el nou curs

Representants de l'Església Jove de Lleida es van trobar, el passat 1 de juny, per començar a preparar el calendari del curs 2025-2026, que es presentarà el proper 19 de setembre a la Casa de l'Església. Entre les activitats previstes, es pretén donar continuïtat a les caminades per la ruta del Cister; la Vetlla de Nadal, que serà el 28 de novembre a la parròquia de Sant Pau, i el «Walk, Share and Pray», la caminada fins a Butsènit que tindrà lloc el 7 de març de 2026. A tot això s'hi afegirà una ruta per la muntanya l'estiu de l'any vinent, i una nova edició del Cinefòrum Jove, amb projeccions i debats els diumenges a la Ca-

sa de l'Església. Església Jove anima el jovent lleidatà de diferents realitats perquè participin en les activitats i les converteixin en un punt de trobada.

Parroquians de Manresa al Peu del Romeu

Mn. Joan Antoni Castillo, van visitar Lleida durant l'últim cap de setmana de maig.

Una de les parades d'aquesta visita va ser la capella de Sant Jaume del Peu del Romeu, on van poder conèixer la història, tradició i llegenda dels Fanalets de Sant Jaume.

La capella de Sant Jaume és un indret emblemàtic del Camí de Sant Jaume i del Camí Ignasià que porta a la Cova de Sant Ignasi de Manresa.

Mig centenar de fidels de les parròquies de la Sagrada Família, de Santa

Maria de Montserrat i del barri de Viladordis de la ciutat de Manresa, encapçalats pel seu rector,

Càritas agraeix la tasca amb la gent gran

Càritas Diocesana de Lleida va celebrar, el passat dimecres 21 de maig, la trobada de cloenda del curs dels projectes de voluntariat i gent gran, amb la participació d'unes 55 persones entre voluntariat i participants dels programes «Grans en Acció» i «Sènior». Sota el lema «El bon tracte a les persones grans», la jornada va ser un espai de convivència, reflexió i reconeixement a la tasca compartida al llarg de l'any.

L'acte va començar amb una pregària amb la participació de l'administrador apostòlic, Mons. Salvador Giménez. Tot seguit, es va fer la lectura dels «10 manaments de la gent gran», un mo-

ment emotiu que va donar pas a un esmorzar de coca i xocolata i a una visita als jardins del bisbat i la casa sacerdotal, espais desconeguts per a moltes de les persones assistents.

La segona part de la jornada es va traslladar a la seu de Càritas, on es va

dur a terme un cinefòrum amb el visionat d'un documental sobre el maltractament a la gent gran. La jornada va concloure amb una lectura de poemes i amb la foto de família a la plaça de Sant Josep, amb l'església de Sant Llorenç de fons.

Trobada de les pastorals de migracions de la Tarraconense

La Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat va acollir, el 29 de maig, una trobada d'agents i delegats de la Pastoral amb persones migrades de tots els bisbats amb seu a Catalunya. Per part del bisbat de Lleida hi van assistir el delegat, Mn. Adrián Burca, amb una agent pastoral. Aquesta trobada, la primera, ha estat promoguda pel bisbe Xabier Gómez, encarregat del Servei de Migracions i Pastoral Intercultural i del Secretariat de Pastoral Obrera de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Durant la trobada, els participants van explicar les seves experiències com a referents de la pastoral de les seves diòcesis, van compartir els problemes que es tro-

ben, però també les bones pràctiques que poden ajudar als llocs on es va iniciant aquest servei.

Finalitza la quarta edició del «Deixa't troba per Ell»

Unes vint persones han participat en la quarta edició del curs evangelitzador «Deixa't trobar per Ell i eixampla la teva tenda».

Aquesta iniciativa evangelitzadora de Primer Anunci de la fe, que fa quatre anys que duu a terme la Delegació d'Apostolat Seglar i la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena, té com a objectiu proposar a persones de

la diòcesi de Lleida una experiència per obrir-se a Jesús, personalment i en grup, en un clima acollidor, serè i tranquil.

L'equip coordinador d'aquesta iniciativa evangelitzadora valora molt positivament poder oferir des d'una comunitat parroquial i

de manera sinodal una proposta concreta i actual a persones que estan obertes a deixar-se trobar per Jesús.

REFLEXIONS

Identitat narrativa (II)

Els altres ens esculpeixen, però nosaltres, també, amb el que fem i diem, amb el que callem i deixem de fer. Som, a la vegada, el terrissaire i el fang, però cadascú té el seu propi fang, amb la seva densitat i textura i la forma final que tindrà la figura depèn de moltíssimes vicissituds històriques.

El Quixot seria diferent si no hagués rondat acompanyat de l'escuder Sancho i el mateix es pot dir de Sancho. També ell canvia i es transforma per contagi del seu cavaller quixotesco. Al principi són dos éssers estranys l'un per l'altre, però al final, hi ha molt d'un en l'altre i a la inversa.

En el fons del jo hi ha Déu, o dit d'una altra manera, una Presència que m'acull, que em sosté, que vetlla per mi, que té cura de mi en les hores de sofriment. Justament, la grandesa de l'ésser humà rau en la seva capacitat de transcendir el jo i d'establir aquest vincle d'amor amb Algú que el transcendeix, que està en ell, però que, a la vegada, no hi està, perquè no pot encabir-lo. El diàleg horitzontal m'obre als altres, als germans en l'existència; mentre que el diàleg vertical, m'obre a Algú que és l'enigma sense fons.

Aquesta idea de Déu com el qui sosté invisiblement el jo quan tot s'esfondra l'he llegida en molts textos d'Edith Stein. Em plau i la comparteixo; això no obstant, no m'és fàcil presentar-la a qui no viu aquesta experiència, ni l'ha viscuda remotament.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prevere salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dimarts [Is 49,1-6 / Sl 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de Sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida i de Vic.

25. ■ Dimecres [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dijous [Gn 16,1-12.15-16 (o bé: Gn 1,6b-12.15-16) / Sl 105 / Mt 7,21-29]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); santa Perseveranda, vg.;

beata Magdalena Fontaine, vg. i mr. Lleida, Tortosa, Sant Feliu de Llobregat i Urgell; □ Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev. fund. Opus Dei.

27. □ Divendres [Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. Sagrat Cor de Jesús. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i dr. de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. □ Dissabte [Is 61,9-11 / Sl: 1S / Lc 2,41-51]. El Cor Immaculat de la Verge Maria; sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; santa Marcel·la, mr.

29. ■ Diumenge vinent, Sants Pere i Pau (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I).

El Cos i la Sang de Crist (C)

COMENTARI

«Doneu-los menjar vosaltres mateixos»

La festa del Corpus té una gran tradició en el poble cristià, com a manifestació de la nostra fe en Crist present en l'Eucaristia. Lluc en narra la multiplicació de pans i peixos ho fa de tal manera que està dient-nos que el veritable aliment que necessitem no és tant el del cos, com l'aliment que no dreix la nostra vida cristiana. *Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles...* Són les mateixes paraules que fem servir a la consagració. Per tant, Lluc en explicar la multiplicació de pans i peixos no vol que ens quedem només en l'aliment material. Cert que aquest aliment és necessari; per això Jesús multiplica els pans i els peixos. I fixem-nos com implica també els seus deixebles: *Doneu-los menjar vosaltres mateixos*. Ells, en canvi, havien dit: *Acomiadeu la gent*. Que cadascú es busqui el seu aliment! Però Jesús es preocupa també del pa material. Ara bé, el veritable aliment és el Cos i la Sang de Crist. Pau ens recorda la tradició que ve del Senyor: *Jesús, el Senyor, prengué el pa i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: Això és el meu cos. Igualment prengué el calze i digué: Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang*. I subratlla l'aspecte d'aliment que tenen el Cos i la Sang de Crist: *Cada vegada que mengueu aquest pa i beueu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni*. El Cos i la Sang de Crist són el nostre aliment mentre dura el nostre pelegrinatge aquí a la terra, esperant la manifestació final del Senyor. El Cos i la Sang de Jesús ens ajuden a treballar pel Regne fins que es manifesti gloriós a la fi dels temps. La primera lectura ens presenta *Melquisedec, que era sacerdot del Déu Altíssim* i que ofereix a Abraham *pa i vi*. La carta als hebreus ens diu que Melquisedec és figura de Jesús sacerdot. Ara ens ofereix el pa i el vi del seu Cos i de la seva Sang. Necessitem el pa material i ens hem de preocupar que el tinguin els nostres germans. Però no ho oblidem: el veritable aliment que necessitem és el Cos i la Sang de Crist.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

► Salm responsorial (109)

R. «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.»

Oracle del Senyor el meu Senyor: / «Seu a la meua dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre, / com ho fou Melquisedec.» R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beueu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li:

«Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.»

Els respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gén 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino, y le bendijo diciendo:

«Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos». Y Abrán le dio el diezmo de todo.

► Salmo responsorial (109)

R. Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos / estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres el príncipe desde el día de tu nacimiento / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, desde el seno, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec.» R.

► Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: que el Señor Jesús, en la noche en que iba a entregarlo, tomó pan y, pronunciando la Acción de Gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía». Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza en mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía». Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús hablaba a la gente del reino y sanaba a los que tenían necesidad de curación. El día comenzaba a declinar. Entonces, acercándose los Doce, le dijeron: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado». Él les contestó: «Dadles vosotros de comer». Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para todo esta gente». Porque eran unos cinco mil hombres. Entonces dijo a sus discípulos: «Haced que se sienten en grupos de unos cincuenta cada uno». Lo hicieron así y dispusieron que se sentaran todos. Entonces, tomando él cinco panes y los dos peces y alzando la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los iba dando a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y recogieron lo que les había sobrado: doce cestos de trozos.